ततो निशाया दिवसस्य चाशिवः शिवारुतैः सन्धिरवर्त्तताद्भुतः । कुशेशयापीडनिभे दिवाकरे विलम्बमानेऽस्तमुपेत्य पर्व्वतं ।
वरासिशक्त्यृष्टिवरूथचर्म्मणां विभूषणानाञ्च समाक्षिपन् प्रभाः । दिवञ्च भूमिञ्च समानयन्निव प्रियां तनुं भानुरुपै
पावक । १९७०

महाभ्रकूटाचलशृङ्गसन्निभैर्द्विपैरनेकैरिव वज्रपातितैः । सवैजयन्त्यङ्कुशवर्म्मयन्तृभिर्निपातितैर्नष्टगतिश्चिता क्षितिः ।
हतेश्वरैश्चूर्णितयन्त्र्युपस्करैर्हताश्वसूतैर्विपताककेतुभिः । महारथैर्भूः शुशुभे विचूर्णितैः शरैरिवामित्रहतैर्नराधिप ।
रथाश्ववृन्दैः सहसादिभिर्हतैः प्रविद्धभाण्डास्तरणैः पृथग्विधैः । निरस्तजिह्वादशनान्त्रलोचनैर्धरा बभौ घोरविरूपदर्शना ।
प्रविद्धचर्म्माभरणाम्बरायुधा विपन्नहस्त्यश्वरथानुगा नराः । महार्हशय्यास्तरणोचितास्तदा क्षितावनाथा इव शेरते हताः ।
अतीव हृष्टाः श्वशृगालवायसा बकाः सुपर्णाः सवृकास्तरक्षवः । वयांस्यसृक्पान्यथ रक्षसां गणाः पिशाचसङ्घाश्च सुदा
रुणा रणे । १९७५

त्वचो विनिर्भिद्य पिबन्वशामसृक् तथैव मज्जाः पिशितानि चाप्नुवन् । वपां विलुम्पन्ति हसन्ति राक्षसाः प्रकर्षमाणाः कुण
पान्यनेकशः ।

शरीरसङ्घातवहा ह्यसृग्जला रथोडुपाः कुञ्जरशैलसङ्कटा । मनुष्यशीर्षोत्पलमांसकर्द्दमा प्रविद्धनानाविधशस्त्रमालिनी ।
भयावहा वैतरणीव दुस्तरा प्रवर्त्तिता योधवरैस्तदा नदी । उवाह मध्येन रणाजिरं भृशं भयावहा जीवमृतप्रवाहिनी ।
पिबन्ति चाश्नन्ति च यत्र दुर्द्दृशाः पिशाचसङ्घाश्च नदन्ति भैरवाः । सुनन्दिताः प्राणभृतां भयङ्कराः समानभक्षाः श्वशृ
गालपक्षिणः ।

तथा तदायोधनमुग्रदर्शनं निशामुखे पितृपतिराष्ट्रवर्द्धनं । निरीक्षमाणाः शनकैर्जहुर्न्नराः समुत्थितोन्नृत्यकबन्धसङ्कुलं । १९८०
अपेतविध्वस्तमहार्हभूषणं निपातितं शक्रसमं महारथं । रणेऽभिमन्युं ददृशुस्तदा जना व्यपेतहव्यं सदसीव पावकं ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युवधपर्व्वणि समरभूमिवर्णने पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिंस्तु निहते वीरे सौभद्रे रथयूथपे । विमुक्तरथसन्नाहाः सर्व्वे निक्षिप्तकार्म्मुकाः ।
उपोपविष्टा राजानं परिवार्य्य युधिष्ठिरं । तदेव दुःखं ध्यायन्तः सौभद्रगतमानसाः ।
ततो युधिष्ठिरो राजा विललाप सुदुःखितः । अभिमन्यौ हते वीरे भ्रातृपुत्रे महारथे ।
द्रोणानीकमसम्बाधं मम प्रियचिकीर्षया । भित्त्वा व्यूहं प्रविष्टोऽसौ गोमध्यमिव केशरी । १९८५
यस्य शूरा महेष्वासाः प्रत्यनीकगता रणे । प्रभग्ना विनिवर्त्तन्ते कृतास्त्रा युद्धदुर्म्मदाः ।
अत्यन्तशत्रुरस्माकं येन दुःशासनः शरैः । क्षिप्रं ह्यभिमुखः सङ्ख्ये विसंज्ञो विमुखीकृतः ।
स तीर्त्वा दुस्तरं वीरो द्रोणानीकमहार्णवं । प्राप्य दौःशासनिं कार्ष्णिर्यातो वैवस्वतक्षयं ।
कथं द्रक्ष्यामि कौन्तेयं सौभद्रे निहतेऽर्ज्जुनं । सुभद्रां वा महाभागां प्रियं पुत्रमपश्यतीं ।
किंस्विद्वयमपेतार्थमश्लिष्टमसमञ्जसं । तावुभौ प्रतिवक्ष्यामो हृषीकेशधनञ्जयौ । १९९०
अहमेव सुभद्रायाः केशवार्ज्जुनयोरपि । प्रियकामो जयाकाङ्क्षी कृतवानिदमप्रियं ।
क लुब्धो बुध्यते दोषान्मोहाल्लोभः प्रवर्त्तते । मधुलिप्सुर्हि नापश्यं प्रपातमहमीदृशं ।
योहि भोज्ये पुरस्कार्य्यो यानेषु शयनेषु च । भूषणेषु च सोऽस्माभिर्बालो युधि पुरस्कृतः ।